

Για την ανατροπή και όχι τη διαχείριση της επιδρομής ΕΕ - κεφαλαίου

Αναβαθμισμένες ευθύνες και δυνατότητες αναδεικνύονται για την ΑΝΤΑΡΣΥΑ μπροστά στην καμπή των πολιτικών εξελίξεων, η οποία ήδη διαμορφώνεται και αποτυπώνεται στα αδιέξοδα του μνημονιακού στρατοπέδου, την αυξανόμενη πίεση για σταθερότητα και συναίνεση, αλλά και τα πρώτα σημάδια της δυνατότητας αντεπίθεσης του μαζικού λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος (Πολυτεχνείο, κινητοποιήσεις νεολαίας). Η εμφάνιση ισχυρών μπλοκ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις πορείες, η διοργάνωση επιτυχημένων συζητήσεων, η συμβολή της σε ό,τι κινείται, δείχνουν πως η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, παρά τα προβλήματα και τις αντιφάσεις της, μπορεί να αναδειχθεί σε μάχιμο πολιτικό εφελτήριο ανατροπής. Μάλιστα, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις σημερινές συνθήκες έχει τη δυνατότητα να σηματοδοτήσει και ενισχύσει, ακόμα μια φορά, την γενικότερη ανταρσία των αγωνιζόμενων τμημάτων της Αριστεράς, του κινήματος και του λαού, που δεν αποδέχονται το γαϊτανάκι συναίνεσης και όρκων σταθερότητας, στο οποίο επιδίδονται το τελευταίο διάστημα σειρά στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, με αφετηρία τον Α. Τσίπρα.

Η αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης, την οποία προεβούει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, δεν είναι μια ιδεολογική χίμαιρα, αλλά μια μάχιμη πολιτική γραμμή που εκφράζει σήμερα τον αγώνα για την ανατροπή της πολιτικής του μαύρου μετώπου κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ, της κυβέρνησής τους, αλλά και της ήττας κάθε διαχειριστή της ίδιας πολιτικής. Απ' αυτή τη σκοπιά δίνει και την μάχη της απεργίας της 27 Νοέμβρη και την αναγκαία κλιμάκωση.

Αυτός ο μάχιμος προσανατολισμός δεν μπορεί παρά να σφραγίσει και την πορεία προς την 3η Πανελλαδική Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στις αρχές Ιανουαρίου. Απαιτεί αντίστοιχη συζήτηση κι εμβάθυνση στο Πανελλαδικό Συντονιστικό Όργανο που συνεδριάζει το επόμενο Σάββατο, στις τοπικές και κλαδικές επιτροπές, παντού. Όχι όμως με ένα γενικό τρόπο, αλλά για την εκπόνηση ενός κοινού ενωτικού σχεδίου και σχεδιασμού όλης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Καταρχήν για τη συμβολή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην ανασυγκρότηση και αντεπίθεση του εργατικού λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος, για την υπεράσπιση, εμβάθυνση και ανάπτυξη του αντικαπιταλιστικού προγράμματος (υπερβαίνοντας τις λογικές που το αποστεώνουν στα «πέντε σημεία» ή άλλες που το θεωρούν βαρίδι που πρέπει να ακρωτηριαστεί), για την δημοκρατική, αγωνιστική, θεωρητική και πολιτιστική αναζωογόνηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την ενίσχυσή της με χιλιάδες νέους αγωνιστές και δυνάμεις, για μια πορεία στρατηγικής επανεκκίνησης και ενίσχυσης της αντικαπιταλιστικής, επαναστατικής και σύγχρονα κομμουνιστικής φυσιογνωμίας του μετώπου.

Για αξιόπιστη, σταθερή όσο και τολμηρή κίνηση προς τον αντικαπιταλιστικό πόλο της Αριστεράς, με το αναγκαίο σήμερα (και αύριο) κάλεσμα για μια αριστερή ανατρεπτική πολιτική συνεργασία αγωνιστών και δυνάμεων της Αριστεράς που παλεύουν για τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα χωρίς να αποδέχονται το ασφυκτικό πλαίσιο των μνημονίων, της ΕΕ, του ΝΑΤΟ, της ταπεινωτικής ευρωκηδεμονίας, του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού και του μονόδρομου της καπιταλιστικής κερδοφορίας.

Για την πολιτική ανεξαρτησία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που δεν θα γίνει ούτε δεκανίκι ή εγγυητής του ΣΥΡΙΖΑ που έχει διαλέξει δρόμο διαχείρισης και ενσωμάτωσης, ούτε ουραγός της ηττοπαθούς παραλυτικής λογικής του ΚΚΕ.

Ο διάλογος ενόψει συνδιάσκεψης ανοίγει και αυτό είναι καλοδεχούμενο. Είναι ιδιαίτερα θετικό να συζητήσει όλο το δυναμικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, χωρίς παρωπίδες και προκατασκευασμένες απαντήσεις, ενισχύοντας καταρχήν τη λογική ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η αντικαπιταλιστική και επαναστατική Αριστερά, άποψη, πρόγραμμα και μέτωπο, είναι εξαιρετικά αναγκαία στην εποχή μας, αποτελούν το «κοινό μας χαρακώμα» και έχουν πολλά να δώσουν στον λαό και την εργατική τάξη στις κρίσιμες μάχες που έρχονται. Όχι όπως είναι, αλλά με κρίσιμες τομές και αλλαγές. Να ξεπεράσουμε, μέσα από τη συλλογική, θετική, δημιουργική και ενωτική συζήτηση, την κριτική και αυτοκριτική (από την οποία δεν εξαιρείται κανείς) αντιλήψεις και πολιτικές επιλογές – πρακτικές που υποβαθμίζουν το εγχείρημα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, είτε σε έναν «πολυχώρο» όπου συγκατοικούν απλά κόμματα με δικό τους, ξεχωριστό σχεδιασμό, είτε σε ένα «δίπορτο», με πιο χαρακτηριστική τη συμμετοχή ταυτόχρονα σε δύο συνολικού πολιτικού χαρακτήρα μέτωπα, λογική που αντί να ενώνει ή να ωθεί σε συμπόρευση τελικά διασπά.

Το στοίχημα για την 3η συνδιάσκεψη είναι να αναπτύξει τις επεξεργασίες της 2ης (και όχι να βρεθεί πίσω απ' αυτή) και γι' αυτό θα χρειαστούν σαφείς και ξεκάθαρες τοποθετήσεις για το αναγκαίο πολιτικό περιεχόμενο της παρέμβασης μιας άλλης ανατρεπτικής Αριστεράς. Ο διάλογος θα γενικευθεί και θα βαθύνει. Χωρίς στοιχίσεις, ούτε κυνήγι υπογραφών, αλλά με την δημιουργική παρέμβαση των οργανώσεων, την ενθάρρυνση του ρόλου των ανένταχτων με ενίσχυση του δημοκρατικού χαρακτήρα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στη συλλογική ώσμωση των συνελεύσεων των επιτροπών και τελικά στην καθοριστική απόφαση των αγωνιστών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 23.11.2014